

A kulturális örökség tanítása digitális eszközökkel – tanártovábbképzés Firenzében

2025. július 7. és 12. között Firenzében vettem részt a „Digital tools for cultural heritage education” elnevezésű kurzuson, amelyet elsősorban a tanár személye miatt választottam. Pietro Antichivel többször tanultak már kollégáim, és nagy örömmre színes egyénisége és tájékozottsága engem is sokat gazdagított ezen a héten. Történelem és olasz szakos tanárként egyaránt kihívás elé állított az utóbbi évtizedben a digitális eszközök elterjedése és józan használata az oktatásban, és hogy az emelkedő óraszámok, növekvő terhek mellett hogyan lehet mégis valahogyan a már jól ismert appokat, weboldalakat észszerűen használni.

A kurzus során a közös nevező a kulturális örökség fogalma volt, amelynek születését, definícióját, az egyes nemzetekre vonatkoztatott értelmezését alaposan körbejártunk öt lengyel, három francia és egy-egy litván és spanyol kollégámmal. Mindig izgalmas a nemzetközi környezetben a tanárok nézőpontjait meghallgatni és megérteni, ez most sem volt másként. Új helyzet volt viszont most számomra, hogy kollégáim nem nagylétszámú, városi közép fokú oktatási intézményekből érkeztek, hanem kisvárosi, falusi általános iskolák tanárai voltak. Sokat tanultam tőlük.

A kurzus célja az volt, hogy innovatív alkalmazásokat ismerjünk meg a digitális történetmesélés és videókészítés céljából, és Pietro humora és izgalmas óravezetései mellett számos tanórai projekt, csoportmunka során sajátítottunk el új ismereteket. A digitális projektekben minden nap felhasználtuk az AI-t is, elemezve annak hatásmechanizmusát a pontos oktatási helyzetben. Fontos

szempont volt számomra a környezettudatosságról való diskurzusunk is, amelyet, meglepetésemre egyedül képviseltem. Két napon is volt külsős gyakorlatunk, amelyeket firenzei múzeumokban töltöttünk, itt számos tantermen kívüli tanítási-tanulási tevékenységet próbáltunk ki okostelefonjaink és a chatgpt segítségével. Visszatérő közös kérdésünk volt, hogy vajon tényleg motiválhatóak-e a diákok az IKT-eszközök, digitális platformok használata által; tényleg működik-e a gamifikáció; és hogy vajon azok a (digitális eszközű) tanulási tevékenységek, amelyeknek gyakorlatában most sokat fejlődtünk, hogyan fejlesztik a diákok ún. 4C-készségeit?

Ezen a kurzuson tanító kollégáim miatt egy másfajta szemléletre is kényszerültem, és ez nagyon hasznos volt: a kisebb életkorú gyerekek számára a játékosítás fogalma még mást jelent. Sokat törtem a fejem a gimisek kritikai gondolkodásának fejlesztéséről a közös gyakorlatok után. Egyik app után következett a másik..., izgalmas feladat lesz majd a tantermi oktatásban születő személyes tapasztalatszerzésem.

Firenze épített öröksége csodás háttérrel biztosított a minőségi eszmecserékhez, amelyekhez – a mediterrán élet alapjaként – szinte mindig finom ételek és borok társultak. Minden délután jártuk a várost, szombaton Pisába, Siénába és San Gimignano-ba kirándultunk, voltunk együtt borkóstolón a Chianti-régióban. Sokszor voltam már Firenzében, amely szeretett városom, de a Davanzati-palotában most jártam először: a középkori lakótornyot járva már körvonalazódott is az első gamifikált ötlet, amelyet a kurzuson tanultam. Izgalmas volt ezt a friss inspirációt a bőrömmön érezni – hát ez az igazi „Erasmus-érzés”.

2025. augusztus 1.